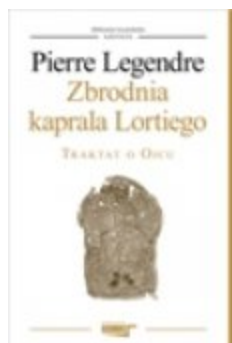

Zbrodnia kaprala Lortiego. Traktat o Ojcu - Pierre Legendre

8 maja 1984 roku młody kapral kanadyjskiej armii wtargnął do gmachu Zgromadzenia Narodowego Quebecu z zamiarem zabicia członków rządu

8 maja 1984 roku młody kapral kanadyjskiej armii wtargnął do gmachu Zgromadzenia Narodowego Quebecu z zamiarem zabicia członków rządu. Denis Lortie biegał po korytarzach, strzelając do napotkanych ludzi, aż dotarł do sali, w której gromadzili się posłowie. Tego dnia jednak Zgromadzenie nie obradowało; pomieszczenie było puste. Lortie zasiadł w fotelu przewodniczącego

Zbrodnia kaprala Lortiego. Traktat o Ojcu

Pierre Legendre

Przełożyła Anastazja Dwulit

Wstępem opatrzył Wawrzyniec Rymkiewicz

Biblioteka kwartalnika KRONOS

Fundacja Augusta hr. Cieszkowskiego

Warszawa 2011

Książka, którą przedstawiamy tu uwadze czytelnika, jest z wielu powodów niezwykła. Przede wszystkim przez wzgląd na osobę swojego Autora, jego miejsce w kulturze europejskiej, to dzisiejsze i to przyszłe; po drugie przez wzgląd na perspektywę, jaką Autor przed nami kreśli, obejmującą sfery, które zwykle widzimy osobno; po trzecie wreszcie za sprawą swojego Bohatera, nieszczęsnego kaprała Lortiego – prawdziwego bohatera naszych czasów, figury w swoim szaleństwie typowej: współczesnego everymana, małego, postnowoczesnego Antychrysta.

Pierre Legendre, rocznik 1930, należy pokoleniowo do francuskiej generacji '68. Można go śmiało postawić obok Foucaulta, Derridy i Deleuze'a, z którymi wiele metod i przekonań dzieli, będąc zarazem ich pierwszym przeciwnikiem, formułując pierwszą – poważną – odpowiedź na ich krytykę cywilizacji Zachodu. Jest to odpowiedź zaskakująca. Legendre obraca bowiem kontrkulturowe argumenty swoich rówieśników przeciwko ich krytyce, czyni z nich tarczę i miecz obrony form dawnych: Podmiotu, Ojcostwa, Tradycji.

Z Wprowadzenia Wawrzyńca Rymkiewicza

Badając instytucjonalne struktury, pod osłoną których reprodukuje się człowieczeństwo, nieuchronnie napotykamy problem otchłani. Rozumiem przez to tragedię, w jakiej pogrąża się ludzkość, gdy przekroczona zostaje zakazana granica, którą opisujemy za pomocą dwóch mocno zakorzenionych w prawie pojęć: kazirodztwa i zabójstwa.

Czy jesteśmy dziś w stanie zrozumieć przypadek taki jak Lortiego? Ktokolwiek dotarł w swej podróży do kresów własnego przeznaczenia, nie zaufa ani klątwej gadaninie, ani duchowi menedżerstwa; wie, że wyobrażenie otchłani jest filarem zakazu.

Starożytne mitologie zostały zniszczone, wyrosłe z chrześcijaństwa religie zdemontowane. Poddanym kultury Zachodu pozostają zasoby myśli współczesnej, jeśli chcą pojąć ten tragiczny fundament: zastanowić się nad logiką zakazu i wyciągnąć z niej prawne wnioski.

8 maja 1984 roku młody kapral kanadyjskiej armii wtargnął do gmachu Zgromadzenia Narodowego Quebecu z zamiarem zabicia członków rządu. Denis Lortie biegał po korytarzach, strzelając do napotkanych ludzi, aż dotarł do sali, w której gromadzili się posłowie. Tego dnia jednak Zgromadzenie nie obradowało; pomieszczenie było puste. Lortie zasiadł w fotelu przewodniczącego. Nim się poddał, zabił trzy osoby, a osiem ranił.

Zakaz to przede wszystkim problem prawdy – prawdy ludzkiego różnicowania. Taki jest sens nieodłącznego od zasady Racji urzędu ojca; koniec końców jest on jej prawnym wyrazem. Widzimy to w każdym ojcobójstwie – zabójca atakuje samą strukturę Rozumu.

Lekcje VIII są studium przypadku ojcobójstwa.

Fragmety *Zbrodni kaprala Lortiego Pierra Legendre'a*

Zbrodnia kaprala Lortiego Pierra Legendre'a to najważniejsza książka o historii ludzkiej duszy napisana we Francji od czasów Historii szaleństwa Michela Foucaulta.

Pierre Legendre – francuski filozof, historyk prawa i psychoanalityk; twórca „antropologii dogmatycznej”. Autor m.in.: *L'amour du censeur. Essai sur l'ordre dogmatique* (Umiłowany cenzor. Esej o porządku

dogmatycznym), 1973, wydanie drugie rozszerzone 2005; *La passion d'être un autre. Étude sur la danse* (Namiętność bycia innym. Studium tańca), 1978, wydanie drugie rozszerzone 2000; *L'Empire de la vérité. Introduction aux espaces dogmatiques industrielles* (Imperium prawdy. Wprowadzenie do dogmatycznych przestrzeni industrialnych), 1983, wydanie drugie rozszerzone 2001; *Le Désir politique de Dieu. Étude sur les montages de l'État et du Droit* (Polityczne pożądanie Boga. Studium konstrukcji Państwa i Prawa), 1988, wydanie drugie rozszerzone 2005; *Dieu au miroir. Étude sur l'institution des images* (Bóg w lustrze. Studium instytucji obrazów), 1994; *De la société comme Texte. Linéaments d'une Anthropologie dogmatique* (O społeczeństwie jako Tekście. Zarys antropologii dogmatycznej), 2001.

[przeczytaj cały wstęp](#)

[spis treści](#)

[fragment](#)

[Kup książkę](#)

